

Ι. Α. ΣΟΥΤΣΟΣ

Ἄνθρωπος, τὸν ὁποῖον ὑπὲρ πάντα ἄλλον ἐσεβάσθη καὶ ἠγάπησεν ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία, ἀπῆλθεν αἰφνιδίως ἀφ' ἡμῶν. Οὐδέποτε εἶδομεν νὰ ἐκδηλωθῆ τοιοῦτον αὐθόρμητον αἶσθημα σεβασμοῦ καὶ ἀγάπης παρ' ἡμῖν, ὅπως ἐπ' ἀφορμῇ τοῦ θανάτου τοῦ **Γεωάννου Σούτσου**. Ποικίλαι συμπτώσεις περιστάσεων καὶ ιδιοτήτων συνετέλουν εἰς τὸ ἑκτακτον γόητρον τοῦ ἀνδρός. Ἀνήκων εἰς γέννη ἠγεμονικά καὶ ἔνδοξα, ἥτο τύπος μετριοφροσύνης καὶ ἀδόλου φιλελευθερίας. Ἡ εὐλαβία, ἡ προσήνεια, ἡ γλυκύτης, ἡ ὑψὲς ὅλας τὰς ἐπιπέσεις ἀρετὴ αὐτοῦ ἦσαν παροιμιώδεις. Ὡς ἐπιστήμων, ὑπῆρξεν ὁ ἀληθὴς μύστης τῶν ἠθικῶν καὶ πολιτικῶν ἐπιστημῶν παρὰ τῷ Ἑλληνικῷ ἔθνει. Τρεῖς γενεαὶ ἀφθόμως ἠντιλῆσαν τὰ νάματα τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ παρ' αὐτοῦ ὡς ἀπὸ διαυγοῦς πηγῆς. Μέχρι τελευταίας δὲ αὐτοῦ πνοῆς εἰργάσθη τὸν καλὸν ἀγῶνα.

Ἡμεῖς χαρακτηρίζοντες ἀπλῶς τὸν καθ' ὅλα ἑκτακτον ἄνδρα, ὅστις μετέστη ἀφ' ἡμῶν, δὲν θέλομεν ἐπιχειρήσει οὔτε τὴν βιογραφίαν αὐτοῦ, οὔτε τὴν ἀνάλυσιν τῶν συγγραμμάτων του. Πενθοῦντες μετὰ οὐμπαντος τοῦ ἔθνους τὴν στέρξιν μακαρίζομεν αὐτὸν συνάμα, διότι ἐν τῇ ἐπιτελέσει τοῦ ὑψηλοῦ του προορισμοῦ ὑπῆρξε πράγματι ὁλοκλήρως, ὅπως διέτύπον τὴν ἀληθῆ εὐτυχίαν ἢ σοφίαν τοῦ Σόλωνος.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Δὲν γνωρίζομεν τί λέγει ὁ κ. Κοκκίδης, εἶνε ὅμως βέβαιον, ὅτι ἔχομεν καλοκαίρι. Οἱ ἐπενδύται τίθενται εἰς ἀπομαχίαν ὡς ἀχρηστα πλέον σκεύη, τὰ ἀλεξιθρόγια ἀντικαθίστανται ὑπὸ τῶν ἀλεξηλίων, τίθενται εἰς ἐνέργειαν τὰ φίμωτρα καὶ ἀρχεται γενικῶς ἡ κυριαρχία τῆς φάλας. Τὰ δύο τελευταῖα ἄς χρησιμεύσωσι καὶ ὡς ἀστυνομικὴ εἰδοποίησις πρὸς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων.

✱

Περίεργον ὅμως! Ἡ ἀνοιξις μᾶς ἦλθε συνοδευομένη καὶ μετὰ τινος πολιτικῆς ζωηρότητος. Παρητήθη ὁ Βίσμαρκ, δὲν ὠμίλησε διὰ μακρῶν ὁ κ. Βαλσαμάκης καὶ ὁ «Μισοῦλης» ἐξοπλισθεὶς ἀποστέλλεται — βεβαίως μὲ ἐνφραγίστους διαταγὰς, ὅπως ἀντιμετωπίσῃ τὰ τουρκικὰ σκάφη εἰς τὰ Κύθηρα. Πλεῖστοι τὴν πολιτικὴν ταύτην ζωηρότητα εὐρισκousιν ὡς ἀναγκαίαν συνέπειαν τῆς καταλαβούσης ἡμᾶς ζέστητος.

✱

Ἐὰν γράψωμεν μίαν παρατήρησιν διὰ τὴν εἰκόνα τοῦ κ. Δηλιγιάννη, ἣτις κατασκευάσθη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὑπὸ

τῶν ἐκεῖ φίλων του δὲν εἶνε ὑποθέτομεν κίνδυνος νὰ χαρακτηρισθῶμεν ὡς εἰκονοκλάσται.

Ἡ εἰκὼν κατασκευάσθη εἰς μέρος ἔνθα κυριεῦον χρῶμα εἶνε ἡ μαυρίλα. Λοιπὸν ταῦτο δὲν εἶνε πολὺ κακὸν σημεῖον διὰ τὰς μελλούσας ἐκλογὰς;

✱

Πρὸ τῆς εἰκόνας:

— Τοῦ μοιάζει πολὺ... νομίζεις, πῶς θὰ μιλήσῃ...

— Θὰ μιλήσῃ; Τρέξε γὰρ νὰ γλυτώσωμε.

✱

Μὰ τί κάμνει τέλος πάντων αὐτὴ ἡ ἐταιρία τῶν μονοπωλίων!

Ὀλόκληροι πόλεις στεροῦνται ἐντελῶς πετρελαίου, ἄλλαι δὲ ἔχουσι τοιοῦτο χειρίστης ποιότητος. Καὶ εἰς ὅλα αὐτὰ ἡ Κυβέρνησις ἀπαντᾷ:

— «Ὁ Θεὸς νὰ σᾶς (πατρ)ελεήσῃ!»

✱

Ἐπὶ τέλους ἡ Κυβέρνησις ἀπεφάσισεν ὀριστικῶς ν' ἀφαισιωθῆ εἰς τὴν περιστολὴν τῶν ἐγκλημάτων. Τὸ πρῶτον αὐτῆς μέτρον ἦτο ν' ἀπαγορεύσῃ τὴν ὀπλοφορίαν καὶ νὰ κατὰσχῃ ὅλα τὰ ὅπλα ἐκείνων, οἵτινες ἠθελον παραβῆ τὴν διαταγὴν τῆς. Τὸ δεῦτερον μέτρον θὰ εἶνε νὰ ἐκθέσῃ αὐτὰ εἰς τὸ δημοπρατήριον πρὸς πώλησιν.

✱

Παραλείφθην περὶ τοῦ θανάτου τοῦ «Συλλόγου».

Ὁ κείμενος ὀλίγας στιγμὰς πρὶν ἢ ἐκπνεύσει περιέπτυξε τὸν κύλινδρον τοῦ πιεστηρίου του καὶ ἀνέκραξεν: «Ἀποθανήτω ἡ ψυχὴ μου μετὰ τῶν ἄλλων φύλλων.»

Ἄξιος

ΕΝ Τῇ ΒΟΥΛῃ

Νομίζομεν ὅτι ἡ μόνη ἐργασία τὴν ὁποίαν ἡ Βουλὴ ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ εἶνε ἡ ψήφισις τοῦ προϋπολογισμοῦ δι' αὐτὴν θὰ πληρωθῶσι τὰ ἐξόδα τῆς ἐκτάκτου ταύτης συνόδου. Ἄλλην ἐργασίαν δὲν βλέπομεν ἐκτὸς ἐὰν καὶ ἡ ἀδιάκοπος παραγωγὴ μαργαριτῶν τοῦ κ. Βαλσαμάκη ἦτο εἰς ἐκ τῶν σκοπῶν τῶν συγκαλεσάντων τὴν ἑκτακτον σύνοδον.

✱

Καὶ ἀφοῦ πρόκειται περὶ αὐτοῦ ἄς ἐξακολουθήσωμεν ἐπ' ὀλίγον. Ἀπελπισθεὶς ἐκ τῶν ἄλλων θεμάτων ὠμίλησε

περὶ τοῦ εἰσαγομένου ἐν Κεραλληνίᾳ θείου διὰ νὰ δύνανται νὰ εἰπωσιν οἱ φίλοι του, ὅτι ἔκαμε καὶ ἓνα λόγον... θεῖον.

Μόνον δύο μαργαρίται διὰ σήμερον καὶ... ἔχει ὁ Θεός.
«Ἐν ἀγνοίᾳ, κύριοι, εὐρισκομένων τῶν ἐμπόρων ὑπεχρεώθησαν νὰ πληρώσωσιν (ἐννοεῖται οἱ ἔμποροι) τὸ ἀπόβαρον.»

«Ἐἶνε λοιπὸν 7 χιλιάδες, αἱ ὅποσαι ἀφαιρούμεναι μένουσιν εἰς τὸν δῆμον 2,500.»

Ἀξενόμα

Εἰς τὴν Σελήνην

Σελήνη, ποῦ φωτᾶς τόσον καιρὸ
Στὸ ἄπειρο, σὰν λάμπα, κρεμασμένη
Ποῦ σ' ἔχουν γιὰ προστάτην ἱερὸ
Οἱ ἄστεροι κ' οἱ Σεληνιασμένοι,

Ὅπου καὶ σὺ δὲν ἔκανες ποτὲ
Ὡς τῶρα μὲ ἀπεργία, ὦ Σελήνη
Ποῦ χάνονται γιὰ σὲ οἱ ποιηταὶ
Γιατὶ τοὺς φτάνεις στίχο με Ἐκείνη,

Δὲν θέλω ἀπὸ σένα, δὲν ζητῶ
Τ' ἀσῆμι ποῦ σκορπᾶς στὴ Γῆ ἀπάνω,
Γιὰ σένα, εἶνε δῶρο περικτὸ
Γιὰ μένα, εἶναι ψηλά καὶ δὲν τὸ φτάνω!

Ὡς χάνεται μὲ σὲ κάθε χαζός,
Τὸν κόσμο γιὰ μὲ ἀκτινὰ σου ὡς δίνη,
Ἐγὼ — τί νὰ σοῦ πῶ! — εἶμαι πεζός
Κι' αὐτὸ μόνον ζητῶ γιὰ ἰλημοσύνη:

— Καλὰ νὰ μᾶς φωτᾶς καὶ μοναχὴ
Νὰ δίνης λίγο φῶς καὶ στὰ φανάρια
Καὶ ἔτσι νὰ μὴ πέφτουμ' οἱ φτωχοὶ
Στὰ κλαδεμένα δένδρα ἢ στ' ἀγκωνάρια!

Δὲν μὲ χῶτε

Δενδροδημαρχομαχία

Ὁ κ. Δήμαρχος ἐξακολουθεῖ νὰ κόβῃ ἄνευ διακοπῆς τὰ δένδρα τῆς πόλεως δικτεινόμενος ὅτι χρησιμεύουν αὐτὰ ὡς ἀποθήκαι κομιορτοῦ. Ὡς ἐκεῖ βλέπετε, τοῦ κόβει!

Ἀναμένομεν ἀνυπομόνας τὸ θέρος, ὅπως ἴδωμεν ἂν θὰ κόψῃ καὶ τὸ νερὸ διότι χρησιμεύει ὡς ἀποθήκη βακτηριδίων!

Ἄν ὁ περίφημος ἦρωας τοῦ Κερβάντες ἐκήρυξε τὸν πόλεμον κατὰ τῶν ἀνεμομύλων, ὁ Δήμαρχός μας ἐκήρυξεν αὐτὸν ἀγριώτερον κατὰ τῶν δένδρων ἀλλ' ὡς ὁ ἔνδοξος Δὸν Κιχῶτος ἀνηρπάγη ὑπὸ τῶν πτερύγων τῶν πολεμίων του, καθ' ὄλου παράδοξον καὶ ὁ κ. Φιλήμων νὰ εὐρεθῇ πρωίαν τινὰ κρεμασμένος ἐπὶ τινος ἀπεξηραμένου κορμοῦ.

Προχθὲς ἔλεγέ τις, ἀγανακτῶν διὰ τὰ καταστραπτικὰ ἔργα τοῦ Δημάρχου μας:

— Αὐτός ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶνε χριστιανός!... Ἐἶνε Κόπτης!... εἶνε δενδροκλάστης!

Καὶ ἄλλος:
— Ὁ Δήμαρχός μας θέλει νὰ μιμηθῇ τὰς ταυρομαχίας τῶν Ἰσπανῶν καὶ γι' αὐτὸ διωργάνωσε τὸ σπαρακτικὸν θέαμα τῶν δενδρομαχιῶν ἐν μέσῃ πρωτευούσῃ!

Μία ἀπορία:
Ἐφοῦ ἡ Ἄστυνομία καταδιώκῃ ἀμειλίκτως τὰ χαρτοπαίγνια, πῶς ἐπιτρέπει εἰς τὸν Δήμαρχον νὰ τὰ κοβῇ;

Καὶ μία πρότασις:
Ἐἶνε καιρὸς πλέον, νομίζομεν, ἡ Κυβέρνησις νὰ τοῦ κόψῃ... τὸν βῆχα!

Καλαμθορίδης

Εἰς τὸν Κόντον

Ἐπιστολὴν ἀπέστειλας τῷ λώστῳ τῷ Μυλλέρῳ δι' ὅπερ, ὦ διδάσκαλε, μεγάλως σὲ συγχαίρω.
Ἄλλὰ ὀφείλω νὰ σοῦ πῶ, πῶς εἶμαι κεχηνὸς γιὰ τὰς ἀσυνταξίας της.

Τῆς Σύρου ὁ «Φανός».

Ἐνεκα τοῦ θανάτου τοῦ πατρὸς τοῦ ἡμετέρου συνεργάτου κ. Ο. Φωκᾶ θὰ δημοσιεύσωμεν τὰς εἰκόνας τῶν ἰδιαιτέρων δωματίων τῆς Βασιλίσσης ἐν τῷ ἐπομένῳ φύλλῳ.